

Извесно је да се савремена Русија и Србија више него икада међусобно разликују: прва има јасну, рационално утемељену и сасвим модерну политику, док друга добро зна шта све не жели и занесена је нерационалним и немогућим жељама

Посета председника владе Руске Федерације Владимира Путина Београду оставила је много више утисака него последица. Односи Русије и Србије током протеклих деценија колебали су се између великих надања, хладних одмеравања и потиснутог огорчења.

Извесно је да се савремена Русија и Србија више него икада међусобно разликују. Другачије су и по томе што прва има јасну, рационално утемељену и сасвим модерну националну и државну политику, док друга добро зна шта све не жели и занесена је нерационалним и немогућим жељама.

Зато се Руска Федерација, свега тринаест година после економског краха и политичког посрнућа, на светску сцену вратила као велика економска снага и регионална сила која је, са балтичким изузетком, у потпуности повратила утицај својих совјетских и империјалних претходница. Србија до наших дана није успела да се ослободи наслеђа нити једног свог великог проблема из деведесетих година.

Само је данас потрошен морални капитал демократије и реформи. Глобална криза је разоткрила све локалне слабости. Очекивања су велика, а савезници, европске интеграције и све што реформисти данас говоре сведени су на функцију крпљења буџета и следеће изборне кампање. Упоредимо само протекла два мандата влада две земље.

Од 2004. године Русија је успела да поврати утицај у Украјини и појединим туркменским републикама, потврдила је положај на Црном мору и осамосталила Абхазију и Јужну Осетију. Јужни ток, НИС и косовска политика били су делић великог мозаика те победоносне регионалне "реконквисте" модерне Русије. Шта смо за то време ми радили?

У спору ДС, ДСС и старорежимске опозиције поражена је сама идеја заједничке државе са Црном Гором, пропала је наша косовска политика, приватизацију завршавамо задужени и са буџетом који крпимо комерцијалним кредитима... Изузетно топао дочек премијера Путина у Србији не говори само о односу српског народа према САД, ЕУ и НАТО-у. Реч је и о великој девалвацији угледа наше власти и њене опозиције.

(Новости)